

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014771
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014771.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč -Šeberu, v trestnej veci proti obžalovaným 1. T. P., nar. XX.XX.XXXX v G., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v S., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, F. O., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, F. N., nar. XX.XX.XXXX v G., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica, Kráľová, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c),e) s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných Y. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.10.2019, sp. zn. 8T/47/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. januára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaných Y. Q. a F. N. ako nedôvodné z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.10.2019, sp. zn.: 8T/47/2019 boli uznani za vinných obžalovaní:

T. P. v bode 1. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona,

Y. Q. v bode 2. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona,

F. O. v bode 3. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona,

F. N. v bode 4. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona,

a to na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný T. P. od presne nezistenej doby v mieste svojho trvalého bydliska v byte na adrese T. nad Q., F. hájom XXX/XX, byt č. XX až do vykonania domovej prehliadky dňa 31.1.2019 prechovával bez povolenia 1 ks mikroténové vrečko s obsahom kryštalickej látky pletovej farby o hmotnosti 88,893 gramu, kde bolo znaleckým skúmaním zistené, že sa jedná o metamfetamín zodpovedajúci najmenej 1.726 jednotlivým dávkam drogy, ďalej 3 kusy papierových skladačiek s obsahom 159 mg metamfetamínu zodpovedajúci najmenej 4 jednotlivým dávkam drogy, ďalej 4 kusy igelitových vreciek s tlakovým

uzáverom s obsahom 4.256 mg metamfetamínu zodpovedajúcim najmenej 70 jednotlivým dávkam drogy, ďalej 4 kusy tabliet ružovej farby o hmotnosti 1.299 mg s obsahom MDMA zodpovedajúcim najmenej 4 jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote najmenej 5.618,48 €, pričom T. P. si omamné a psychotropné látky zadovážoval za

účelom ich ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog:

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 do januára 2019 približne pätnásťkrát vo vchode na medzипoschodí na adrese T. nad Q., F. hájom XXX/XX vždy za sumu 50,-€ predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) P. S.,

- v presne nezistenom období, približne ostatné tri roky až do 28.01.2019, najskôr zriedkavo, a následne v priebehu ostatného roka pravidelne v priemere každé 4 dni v Dubnici nad Váhom za sumu od 20,-€ do 40,-€ predával presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) P. P.,

- v presne nezistenom období od septembra 2018 do decembra 2018 približne päťkrát v T. nad Q. pred vchodom paneláku na ul. F. hájom č. XXX/XX vždy za sumu 50,-€ predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) B. S.,

- v presne nezistenom období, približne od začiatku roka 2018 až do decembra 2018 na rôznych miestach v T. nad Q. predával v priemere 2-4 krát za mesiac za sumu 20,-€ alebo 40,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. F.,

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 až do decembra 2018 na rôznych miestach v T. nad Q. predal asi 50x za rôzne sumy od 40,-€ do 70,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. H.,

- v presne nezistenom období od začiatku roka 2018 až do januára 2019 na rôznych miestach v A. T. a v T. nad Q., najčastejšie na ulici F. hájom, pravidelne približne XXx za mesiac predal za rôzne sumy do 70,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. O.,

- v presne nezistenom období približne od polovice roka 2018 až do 30.01.2019 v T. nad Q. vonku na ul. F. hájom približne 10x predal za sumu 80,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) P. Y.,

- v presne nezistenom období približne od polovice roka 2018 do januára 2019 na rôznych miestach v T. nad Q. približne jedenkrát za týždeň predal za sumu 70 - 80,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) Y. Q.,

- v presne nezistenom období približne od leta 2018 do novembra 2019 na rôznych miestach v T. nad Q. takmer na dennej báze predával za sumu 70 - 80,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) F. O..

V zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a látka MDMA do I. skupiny omamných látok.

2. Obžalovaný Y. Q. od presne nezistenej doby v mieste svojho prechodného bydliska v byte na adrese T. nad Q., ul. W. XXX/XX, byt. č. XX prechovával plastovú dózu kruhového tvaru priemeru 6 cm a výšky 2,5cm s obsahom sušenej rastliny vykazujúcej znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s hmotnosťou 387 mg s obsahom 46 mg účinnej látky THC zodpovedajúca najmenej 2 jednotlivým dávkam drogy spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom Y. Q. si omamné a psychotropné látky zadovážoval za účelom ich ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog:

- v presne nezistenom období od leta 2018 do novembra 2018 na rôznych miestach v T. nad Q. spolu asi 20x za sumu 30 - 40 € predal presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. H.,

- v presne nezistenom období približne ostatné 4 roky až do 29.01.2019 v priemere raz za týždeň s občasnými prestávkami na rôznych miestach v T. nad Q., najčastejšie na ulici W., predáva za sumu 10,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) D. U.,

- v presne nezistený deň cez leto 2018 a následne v presne nezistený deň v novembri 2018 predal v Dubnici nad Q. vonku na ul. W. za sumu 10,-€ presne nezistené malé množstvo drogy pervitín (metamfetamín) U. M.,

- v presne nezistenom období približne od leta 2018 až do januára 2019 v Dubnici nad Váhom vonku "pri W. na O." približne 14x predal za sumu 10 - 20,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) S. W..

V zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

3. Obžalovaný F. O. od presne nezistenej doby v mieste svojho trvalého bydliska v byte č. XX na adrese T. nad Q., F. hájom XXX/X až do vykonania domovej prehliadky dňa 31.01.2019 prechovával striekačku

bielo-modrú s obsahom bielej látky s hmotnosťou 88 mg, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu zodpovedajúca najmenej 1 jednotlivej dávke drogy, ďalej bielo-modrú injekčnú striekačku s obsahom 863 mg metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 3 jednotlivým dávkam drogy a papierový balíček s obsahom rastlinnej sušiny vykazujúcej znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s hmotnosťou 293 mg s obsahom minimálne 10 mg účinnej látky THC zodpovedajúca najmenej 1 jednotlivej dávke drogy, pričom F. O. si omamné a psychotropné látky zadovažoval za účelom ich ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog:

- v presne nezistenom období ostatných 5 rokov až do januára 2019 na rôznych miestach v T. nad Q., najčastejšie oproti hotelu Kristína, pravidelne asi 1 x za týždeň predáva za sumu 10,-€ marihuanu v množstve približne 1 gram a pravidelne asi 1x za mesiac predáva za sumu 40-50 € približne 0,5 gramu drogy pervitín (metamfetamín) P. S.,

- v presne nezistenom období približne od leta 2017 do decembra 2018 najmenej 5x v Dubnici nad Váhom vonku na ul. Pod hájom predal za sumu 5 - 10,-€ malé množstvo drogy pervitín (metamfetamín) B. S.,

- v presne nezistenom období približne od polovice decembra 2018 do januára 2019 na rôznych miestach v T. nad Q. predal približne 15x za sumu 20 € alebo 40 € presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. F.,

- v presne nezistenom období ostatného pol roka, naposledy začiatkom januára 2019 v T. nad Q. vonku na ul. C. alebo pred podnikom F. Mama predal 3x za sumu 10,-€ malé množstvo drogy pervitín (metamfetamín) D. W.,

- v presne nezistenom období približne od septembra 2018 až do januára 2019 v T. nad Q. vonku na ul. F. hájom predal najmenej XXx za rôzne sumy od 30,-€ do 100,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. H.,

- v presne nezistenom období približne od októbra do 21.01.2019 na rôznych miestach v T. nad Q. predal najmenej 3x za 20,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. O..

V zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

4. Obžalovaný F. N. si omamné a psychotropné látky zadovažoval za účelom ich ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog:

- v presne nezistenom období približne od septembra 2018 až do 21.01.2019 na presne nezistenom mieste v A. T. predal najmenej 5x za sumu 10 - 30,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. O.,

- v presne nezistenom období približne od leta 2018 do decembra 2018 na rôznych miestach v T. nad Q. presne nezistený počet krát predal približne 10x za sumu 30 - 50,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) G. H.,

- v presne nezistený deň približne v novembri 2018 pri areáli ZŤS v Dubnici nad Váhom predal za sumu 10,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) D. W.

- v presne nezistenom období od decembra 2018 do januára 2019 na rôznych miestach v T. nad Q. predal 3x za sumu 10,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) N. F.,

- v presne nezistenom období približne od septembra 2018 do januára 2019 vonku na ulici W. v T. nad Q. nepravidelne najmenej 10x predával za sumy 50 - 80,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) Y. Q.,

- v presne nezistenom období približne od septembra 2018 do 30.01.2019 na rôznych miestach v T. nad Q. približne dvakrát za týždeň predával za sumu od 20 do 100,-€ presne nezistené množstvo drogy pervitín (metamfetamín) F. O.,

a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že už bol dňa 01.04.2016 Rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 6T 90/2014 za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody 2 roky nepodmienečne.

V zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovanému T. P. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený peňažný trest vo výške 20.000,- €. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol zároveň uložený trest prepadnutia vecí požitých pri páchaní trestnej činnosti. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad na 2 roky a podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovanému Y. Q. bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam a v spojení s § 43 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí a to dózy kruhového tvaru. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu zároveň bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad na 2 roky. Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovanému F. O. bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad na 2 roky. Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovanému F. N. bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam a v spojení s § 43 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad na 2 roky. Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním čo do výroku o treste obžalovaní Y. Q. a F. N. a vo vzťahu k všetkým obžalovaným a v ich neprospech čo do výroku o treste tiež i prokurátor.

Obžalovaný Q. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok napáda vo výroku o treste, výroku o zaradení do ústavu na výkon trestu, výroku o uložení ochranného liečenia ústavnou formou a výroku o uložení ochranného dohľadu. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a preto bol u neho naplnený dôvod uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods.1 Tr. zák. Aj postup podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. umožňuje uložiť trest v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov, teda existuje priestor na zníženie trestu. U neho by do úvahy pripadalo i zníženie trestu podľa § 39 ods.3 písm. c) Tr. zák. Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu vykazuje nižší stupeň nebezpečnosti ako

skutky ostatných spoluobžalovaných. Súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil, že jeho podiel na páchaní trestnej činnosti bol skutočne minimálny a napriek tomu dostal najprísnejší trest. Je prioritne užívateľom drog a mal silné abstinénčné príznaky. On figuruje ako osoba, ktorá od obžalovaných P. a N. kupovala drogy pre svoju potrebu. Rozsah jeho trestného činu bol najmenší a najmenej závažný. Jeho priznanie bolo sčasti motivované i priznaním poľahčujúcej okolnosti aby nedošlo k výraznému zvýšeniu trestnej sadzby. Existuje rozpor medzi tým, že v byte prechovával marihuanu, ale podľa rozsudku mal predávať pervitín. Ostatní obžalovaní dostali nižšie tresty než on. To, že bol v minulosti odsúdený sa mu premietlo do prifažujúcej okolnosti, avšak nemalo by sa to zohľadniť pri výmere trestu. Uloženie trestu kratšieho ako 7 rokov by plne reflektovalo špecifické okolnosti prípadu i pomery páchatela. Tiež by u neho postačovalo zaradenie na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, kde by jeho náprava bola lepšie zaručená. Žiadal i o preskúmanie proporcionality pri ukladaní ochranného liečenia v tom zmysle, že by u neho postačovalo i uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou vzhľadom na to, že mu hrozí dlhý trest. Vo vzťahu k ochrannému dohľadu uviedol, že v jeho prípade by účel splnil i ochranný dohľad na dobu len jedného roka.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že mu uloží za aplikácie § 39 ods.1 Tr. zák. taký trest, ktorý sa bude najviac blížiť zákonnému limitu podľa § 39 ods.3 Tr. zák. Alternatívne navrhol postupom podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. uložiť najnižší možný trest. Zároveň navrhol uložiť ochranné liečenie len ambulantnou formou a ochranný dohľad v trvaní len 1 roka.

Obžalovaný N. uviedol v písomnom odôvodnení odvolania, že smeruje do výroku o uloženom treste. Uviedol, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a čin oľutoval. Uložený trest je neprimerane prísny a v rozpore s požiadavkami uvedenými v 34 Tr. zák. V inej trestnej veci mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, spolu s teraz uloženým trestom by teda dokopy musel vykonať trest v trvaní 12 rokov, čo sa mu javí neprimerane prísne. Trestnú činnosť páchal, lebo si nevedel nájsť zamestnanie a nemal finančné prostriedky. Spolu s družkou čakajú dieťa. V júli 2018 sa zamestnal a bol zamestnaný až do nástupu výkonu trestu. Poukázal i na dobré hodnotenie z výkonu trestu v inej trestnej veci. Domnieva sa, že by u neho prichádzalo do úvahy zníženie dolnej hranice trestnej sadzby a uloženie trestu v trvaní 5 rokov postupom podľa § 39 ods.1 Tr. zák.

Navrhol preto, aby krajský súd vo vzťahu k jeho osobe napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že všetkým obžalovaným boli uložené neprimerane mierne tresty pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. V prípade obžalovaného P. sa dá súhlasiť s uložením trestu výrazne pod dolnú hranicu trestnej sadzby, no tak výrazné zníženie ako ho vykonal okresný súd, považuje za neprimerané a poukazom na potreby individuálnej i generálnej prevencie. Problematické je tiež uloženie obžalovanému P. peňažného trestu len vo výške 20 000,- €, keď u neho boli nájdené financie vo výške 65 000,- €. Je zrejmé, že daná hotovosť pochádza výlučne z páchania trestnej činnosti. U obžalovaných Q., O. a N. považuje uložené tresty za rozporné s potrebami generálnej prevencie.

Navrhol preto, aby krajský súd vo vzťahu k všetkým obžalovaným zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný P.. Ten uviedol, že počas celého trestného konania nikto neskúmal, odkiaľ pochádzajú finančné prostriedky, ktoré boli zaistené v byte, kde žil spolu s rodičmi. Neexistuje žiaden dôkaz, že peniaze pochádzajú z trestnej činnosti. Akceptoval uložený peňažný trest, lebo chcel aby bola celá vec uzavretá. So zvýšením peňažného trestu nesúhlasí.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje svojmu odvolaniu vyhovieť a odvolania obžalovaných N. a Q. navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného P. navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný P. sa pripojil k návrhu obhajcu.

Obhajca obžalovaného Q. a O. navrhol odvolaniu obžalovaného Q. vyhovieť v plnom rozsahu a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný Q. sa pripojil k návrhu obhajcu.

Obžalovaný O. sa pripojil k návrhu obhajcu.

Obhajkyňa obžalovaného N. navrhla v plnej miere vyhovieť odvolaniu obžalovaného a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný N. sa k návrhu obhajkyne pripojil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora ani oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolania boli podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu vo vzťahu ku všetkým obžalovaným okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne ukladal i tresty pod dolnú hranicu trestnej sadzby aplikáciou § 39 Tr. zák. (v rôznych variantoch vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným), ako i peňažný trest, správne boli ukladané i ochranné dohľady a ochranné liečenia.

K odvolacím námietkam obžalovaného Y. Q. je potrebné uviesť, že vo vzťahu k jeho osobe nebol dôvod na ukladanie trestu aplikáciou ustanovenia § 39 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. Uvedené ustanovenie predpokladá zistenie existencie takých okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a vzhľadom na ktoré by sa ukladanie trestu podľa trestnej sadzby ustanovenej v príslušnej skutkovej podstate bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Keďže podľa zákona ide o mimoriadne zníženie trestu pre takýto postup musia byť zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa v iných obdobných prípadoch, a zároveň vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a podobne).

Žiadne takéto okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a však neboli vo vzťahu k jeho osobe zistené.

Pri porovnaní rozsahu (závažnosti) trestnej činnosti obžalovaného Q. s rozsahom ostatných obžalovaných nebola táto tak dramaticky znížená, aby odôvodňovala ním navrhovaný postup pri ukladaní trestu.

Na druhej strane dáva krajský súd do pozornosti, že aj napriek tejto skutočnosti bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a to postupom podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovanému bolo teda zohľadnené, že urobil vyhlásenie o vine a žiada sa podotknúť že i napriek tomu že aj podľa jeho slov bolo toto vyhlásenie účelové, v snahe dosiahnuť čo najmenšie zvýšenie trestnej sadzby (sám to uviedol i v odvolaní). Bez ohľadu na prípadnú účelovosť vyhlásenia viny z jeho strany je však nespochybniteľným faktom, že vyhlásením uľahčil súdu prvého stupňa a preto súd postupoval správne, ak ho zohľadnil. Samotné vyhlásenie viny súd prvého stupňa obžalovanému neposúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale zohľadnil ho, ako už bolo uvedené, per analogiam podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného pod č. 44/2017. Voči takémuto postupu súdu prvého stupňa nemožno namietať. Už z povahy veci takýto trest (uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby) potom nemôže byť neprimerane prísny.

Ak namieta, že zohľadnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. sa zohľadnilo pri výmere trestu tak vo všeobecnej rovine je potrebné konštatovať, že každé zohľadnenie poľahčujúcej či priťažujúcej okolnosti sa môže premietnuť do konkrétnej výmery trestu.

Vo vzťahu k výroku o zaradení do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že pri uznaní viny a ukladaní trestu za spáchanie obzvlášť závažného zločinu zákon predpokladá zaradenie obžalovaného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a to bez ohľadu na skutočnosť, či už obžalovaný predtým vo výkone trestu odňatia slobody bol, alebo nie. Zároveň však zákon umožňuje súdu v rámci diskrecie rozhodnúť s poukazom na ustanovenie § 48 ods.4 Tr. zák. o zaradení obžalovaného aj do ústavu s miernejším stupňom stráženia. To v danom prípade súd prvého stupňa aj aplikoval a zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, pričom prvé štyri odsúdenia má zahladené. Naposledy bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.04.2018, sp. zn. 1T/51/2018 za trestný čin prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Jeho osobnosť vykazuje teda určité znaky kriminálnej narušenosti. Vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude aj podľa názoru krajského súdu, v ústave so stredným stupňom stráženia jeho náprava lepšie zaručená. Obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, v minulosti sa dostal do rozporu so zákonom a preto sa nejaví byť vhodným, aby bol zaradený do ústavu najmiernejšieho - teda s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný však bude mať plne vytvorený priestor aby po výkone určitej časti trestu preukázal svojím správaním prípadné splnenie podmienok na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k uloženiu ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou možno uviesť, že tento výrok má plne základ vo vykonanom dokazovaní a potreba ústavnej formy liečenia vyplýva zo znaleckého posudku. U obžalovaného bola zistená závislosť na pervitíne a marihuane. Riadne bola indikovaná potreba ústavnej liečby. Ak je riadne indikovaná potreba liečby konkrétneho druhu a konkrétnej formy, niet dôvodu na spochybnovanie záverov znalca. Napokon, ak sa po začatí liečby zistí,

že účel splní aj liečba ambulantná, bude môcť byť v budúcnosti v týchto intenciách postupovať a pristúpiť k zmene formy liečenia.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného k dĺžke uloženého ochranného dohľadu možno uviesť, že inštitút ochranného dohľadu je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov a fakultatívne aj páchatel'ov iných trestných činov, ktorí sa stávajú tzv. špeciálnymi recidivistami, a po viacnásobnom potrestaní za rovnaké trestné činy nemožno u nich očakávať, že bez nútenej postpenitenciárnej starostlivosti budú viesť riadny život. V danom prípade bol obžalovanému ochranný dohľad ukladaný obligatórne. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný aktuálne spáchal obzvlášť závažný zločin a v minulosti prišiel do rozporu so zákonom, je uložená dĺžka probačného dohľadu v trvaní 2 roky plne primeraná.

K odvolacím námietkam obžalovaného F. N. musí krajský súd uviesť, že ani vo vzťahu k nemu neboli zistené podmienky na ukladanie trestu za použitia § 39 ods.1 Tr. zák. a to v podstate z rovnakých dôvodov ako u obžalovaného Q.. Keďže urobil vyhlásenie o vine, bolo mu toto z rovnakých dôvodov ako u obžalovaného Q. zohľadnené postupom podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák., v dôsledku ktorého mu bol uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ako už uviedol súd prvého stupňa, do úvahy pri ukladaní trestu vzal i skutočnosť, že obžalovaný je pozitívne hodnotený z výkonu aktuálneho trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a tiež skutočnosť že trestnú činnosť páchal čiastočne i z dôvodu vlastnej závislosti. Tieto skutočnosti však vo svojom súhrne neboli takej závažnosti (niečím výnimočné a nevyskytujúce sa v iných obdobných prípadoch), aby mohli predstavovať okolnosti prípadu či pomery páchatel'a odôvodňujúce pri znížení dolnej hranice trestnej sadzby postup podľa § 39 ods.1 Tr. zák. Ani samotná skutočnosť, že obžalovaný má spolu s aktuálne uloženým trestom vykonať aj trest uložený v inej trestnej veci, teda dokopy 12 rokov, nespôsobuje neprimeranú prísnosť aktuálne uloženého trestu. Je totiž plne na páchatel'ovi, aby sa rozhodol či bude páchať pluralitnú trestnú činnosť a v dôsledku toho bude nútený strieť i viaceré sankcie a to prípadne i opakovane či paralelne popri sebe. Jediným limitom pri ukladaní ďalšieho trestu v zmysle § 43 Tr. zák. je to, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Tento limit však v prípade obžalovaného porušený nebol.

Ak súd prvého stupňa „pro bono“ obžalovaného ukladal trest pod dolnú hranicu pôvodnej trestnej sadzby (i keď podľa iného ustanovenia než žiadal obžalovaný), je z povahy veci vylúčené, aby sa jednalo o neprimerane prísny trest.

Sumárne k odvolacím námietkam oboch obžalovaných možno ešte uviesť, že prípadné ukladanie ešte miernejších trestov by vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ktorá je vo všetkých regiónoch Slovenska aktuálne na vzostupe, bolo v rozpore s požiadavkami na ukladanie trestov stanovenými v § 34 Tr. zákona, ako i s požiadavkami generálnej i individuálnej prevencie.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť, že Trestný zákon umožňuje v ustanovení § 39 Tr. zák. uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby po splnení určitých podmienok.

V § 39 ods.1 Tr. zák. je stanovená možnosť, aby v prípade ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, mohol byť páchatel'ovi uložený trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného v osobitnej časti Trestného zákona. Na tento postup musia byť prítomné určité „nie celkom bežné“ okolnosti prípadu či pomery páchatel'a.

V § 39 ods.2 (a následne i v odseku 4) Tr. zák. je stanovená možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby pri zistení taxatívne vymedzených skutočností. Nemusia byť pritom zistené iné „výnimočné“ pomery páchatel'a či okolnosti prípadu vyžadované v § 39 ods.1 Tr. zák.

Vo vzťahu k obžalovaným T. P. a F. O. ukladal súd trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák.

Ako už bolo uvedené vyššie (vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaných), keďže podľa zákona ide o mimoriadne zníženie trestu pre takýto postup musia byť zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa v iných obdobných prípadoch, a zároveň vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a podobne).

Takéto okolnosti vyžadované v § 39 ods.1 Tr. zák., aj podľa názoru krajského súdu u obžalovaných P. a O. zistené boli. Ako už v napadnutom rozsudku uviedol súd prvého stupňa, je potrebné upriamiť pozornosť na poľahčujúce okolnosti u obžalovaných T. P. a F. O., teda najmä plné priznanie sa obžalovaných k spáchaniu trestnej činnosti s prejavom úprimnej ľútosť (o skutočne úprimne prejavenej ľútosť obžalovaných svedčí nielen verbálne vyjadrená ľútosť, ale aj skutočnosť, že tento ich postoj k žalovanej trestnej činnosti bol nemenný už od vznesenia obvinenia po celý priebeh trestného stíhania). Tento postoj obžalovaných k svojej spáchanej trestnej činnosti je dôležitým faktorom smerujúcim obžalovaných k ich náprave. S prihliadnutím na túto poľahčujúcu okolnosť, tiež na napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súdu (napomohli aj k usvedčeniu spoluobžalovaných, pričom obžalovaný T. P. významne napomohol objasniť aj inú závažnú trestnú vec) a tiež na skutočnosť, že na obžalovaných sa hľadí ako na súdne netrestaných, sa javí použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby neprímerane prísne. Možno tiež poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný O. spáchal predmetný trestný čin v stave závislosti na pervitíne a marihuane a tým je daný reálny predpoklad, že po riadne absolvovanom ochrannom liečení sa u obžalovaného odbúra určitá tendencia páchať obdobnú trestnú činnosť. Tieto vyššie uvedené okolnosti svedčia o možnosti prevýchovy obžalovaných P. a O. aj trestom odňatia slobody nižším ako ustanovenej zákonom v § 172 ods.2 Tr. zák.

V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na to, že názor prezentovaný v staršej judikatúre, že ak je čin taký nebezpečný (teraz závažný) pre spoločnosť že je potrebné s ohľadom na § 88 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (teraz § 138 a nasl. Tr. zák.) použiť vyššiu trestnú sadzbu, nemôže byť táto trestná sadzba zároveň znížená s poukazom na § 40 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (teraz § 39 ods.1 Tr. zák.) vzhľadom na výnimočné okolnosti prípadu, pretože tieto okolnosti vo svojej podstate spočívajú v stupni nebezpečnosti činu pre spoločnosť, je už súdnou praxou prekonaný. Podľa súčasnej doktríny ak je čin natoľko závažný, že je potrebné s poukazom na § 138 a nasl. Tr. zák. použiť vyššiu trestnú sadzbu (kvalifikovaná skutková podstata), táto trestná sadzba môže byť súčasne znížená postupom podľa § 39 ods.1 Tr. zák. s poukazom na „výnimočné okolnosti prípadu“, avšak nemala by byť znížená pod dolnú hranicu trestnej sadzby základnej skutkovej podstaty (pozri napr.: Burda, E., Čentéš, J., Záhora, J., a kol.: Trestný zákon. Všeobecná časť. Komentár. I. diel. C.H.Beck, Praha, 2010, s. 308). Tejto maxime súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostal.

Prokurátor namietal i skutočnosť, že obžalovanému P. nebol uložený peňažný trest vo výške 65 000,- €. Na túto námietku možno uviesť, že vykonaným dokazovaním vôbec nebolo bez pochybností preukázané, že nájdené finančné prostriedky v celej svojej výške (teda 65 000,- €) by pochádzali z

uvedenej trestnej činnosti. Aj preto zrejme súd prvého stupňa neukladal v tomto smere napríklad trest prepadnutia vecí, ale zvolil inú právnu formu.

Vo vzťahu k obžalovaným Q. a N. bol ukladaný trest tiež pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak postupom upraveným v § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam. Zakotvením uvedeného ustanovenia zákonodarca umožňuje, aby páchatelia trestnej činnosti vyhlásením viny uľahčili orgánom činným v trestnom konaní a súdu prácu tým, že priznaním umožnia časovo skrátiť dĺžku trestného konania i rozsah dokazovania a aby za tento svoj postup, za takéto aktívne napomáhanie objasnenia (aj vlastnej) trestnej činnosti, získali určité „bonusy“ za účelom ich motivácie k takémuto postupu.

Ak preto orgány činné v trestnom konaní a súd chcú, aby páchatelia pomáhali aktívne odkrývať spáchanú trestnú činnosť a tým výrazne napomohli nielen pri jej odhaľovaní ale i pri svojom usvedčovaní, tak je potrebné „vyslať“ určitý signál, že pri takomto postupe im bude priznaný určitý očakávaný „bonus“. Je preto logické, že sa súd uvedenú spoluprácu zo strany páchatelov snaží zohľadniť okrem (obligatórneho) priznávania poľahčujúcich okolností, i (fakultatívnym) postupom podľa § 39 Tr. zák., teda ukladaním trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V danom prípade je nespochybniteľným faktom, že vyhlásením o vine uľahčili obaja obžalovaní súdu postup pri rozhodovaní o vine a treste, pretože nebolo potrebné vykonať dokazovanie v plnom rozsahu, čím sa podstatne skrátila i doba trestného konania na súde. Súd prvého stupňa tento postup argumentačne dostatočne podporil. Prokurátor namieta absenciu existencie takých okolností prípadu či okolností páchatelov, ktoré by boli v určitom zmysle výnimočné. Krajský súd však dáva do pozornosti, že skúmanie existencie takýchto okolností či pomerov prichádza do úvahy prioritne pri ukladaní trestu za aplikácie ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák. Ak sa však súd rozhodne ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods.2, ods.4 Tr. zák., nevyžaduje sa existencia okolností prípadu či pomerov páchatel'a predpokladaná v § 39 ods.1 Tr. zák., ale postačí existencia eventualít uvedených pod písmenami a) až e) v § 39 ods.2 Tr. zák. a v odseku 4 uvedeného paragrafu. Samozrejme, za určitých okolností nie je vylúčená ani súčasná aplikácia § 39 ods.1 a ods.2 a 4 Tr. zák.

Okresný súd teda rozhodne nepochybil, ak sa rozhodol pri ukladaní trestov u týchto dvoch obžalovaných postupovať podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam.

Súhrnne potom možno uviesť, že je možné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti bude potrebné a nevyhnutné uložiť nepodmienečné tresty, pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak u obžalovaných Q. a N. nie na samej spodnej hranici ich možného zníženia. Rovnako možno súhlasiť i s výsledkom o zaradení všetkých obžalovaných do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potom uloženie uvedených trestov javí ako zákonné a dostatočné a vzhľadom že bola znížená dolná hranica trestnej sadzby, nejde ani o tresty neprimerane prísne. Správne bol u všetkých obžalovaných zistený a aplikovaný i pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Rovnako správne bolo rozhodnuté i o peňažnom treste, treste prepadnutia vecí, ochranných dohľadoch a ochranných liečeniach.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaných, možnosti nápravy a skutočnosť že odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výrokom o trestoch, dospel odvolací súd k záveru, že tresty uložené súdom prvého stupňa sú zákonné, nie sú neprimerané a takto uloženými trestami bude splnený ich účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora ako aj oboch obžalovaných odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.